

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Sankce za dob koronavirové pandemie - Odpovědnost za přestupky - 1. díl seriálu

Z důvodu zhoršení epidemické situace v souvislosti s výskytem onemocnění COVID-19 byl s účinností od 5. října 2020 do 12. prosince 2020 na území České republiky opětovně vyhlášen nouzový stav, v jehož souvislosti byla přijata nová opatření. V důsledku vydaných opatření došlo k rozšíření množiny přestupků, které je navíc možné spáchat v režimu dvou různých zákonů, krizového a o ochraně veřejného zdraví.

Vyhlášení nouzového stavu rovněž ovlivňuje trestní právo. Jednak v podobě obecně přitěžující okolnosti, jednak jako důvod pro aplikaci kvalifikované skutkové podstaty u některých trestných činů.

V tomto dvoudílném seriálu si klademe za cíl poskytnout přehled jak o dualitě zákonů, podle nichž se protiprávní jednání ve formě přestupku posuzuje, tak o trestněprávních sankcích, jejichž uložení pachatelům během krize hrozí. V prvním příspěvku nabízíme shrnutí základních principů a procesních mechanismů přestupkového práva a podrobněji se zamýšlíme také nad problematikou odpovědnosti za přestupky v případě podnikajících fyzických osob a právnických osob.[\[1\]](#) Trestnímu právu se věnujeme ve druhé části tohoto seriálu.

Sankce při porušení krizových opatření vydaných na základě krizového zákona

V návaznosti na vyhlášení nouzového stavu přistoupila vláda České republiky k přijetí krizových opatření[\[2\]](#), jejichž provedení konkretizovala v rámci samostatných usnesení. Omezení práv, která z nich vyplývají, je povinen strpět každý - **fyzických osobám** tuto povinnost výslovně ukládá krizový zákon[\[3\]](#), a to v ust. § 31 odst. 3 písm. c). Ve smyslu ust. § 34 odst. 1 písm. a) krizového zákona se pak nesplněním uložených povinností může dopustit přestupku pouze fyzická osoba, za který lze uložit podle odst. 3 téhož ustanovení **pokutu do 20.000,- Kč**.

Na základě aktuálně platných krizových opatření[\[4\]](#) hovoříme o přestupcích spáchaných v důsledku porušení zákazů a omezení nařízených v následujících oblastech:

- zákaz volného pohybu osob,
- zákaz maloobchodního prodeje a služeb,
- omezení provozu škol a školských zařízení,
- porušení pracovní povinnosti uložené žákům a studentům zdravotnických vysokých a středních škol,
- porušení omezení provozu úřadů a omezení **osobního kontaktu zaměstnanců** s účastníky správních řízení a veřejností,
- porušení omezení týkajících se návštěv ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociální péče,
- porušení zákazu návštěv **ve vazebních věznicích, věznicích a v ústavech pro výkon zabezpečovací detence**

Příslušnými orgány k projednání výše uvedených přestupků jsou **obecní úřady obcí s rozšířenou působností**[5]. Místní příslušnost je pak stanovena dle správního obvodu, v němž byl daný přestupek spáchán, a to podle ust. § 62 odst. 1 zákona o přestupcích.[6]

Správněprávní odpovědnost lze ilustrovat na situaci, kdy majitel fitness centra poruší zákaz uložený vládním opatřením a i nadále provoz tohoto zařízení umožňuje. Podle čl. I. odst. 4. písm. g) Usnesení vlády České republiky ze dne 20. listopadu 2020 č. 1201, o přijetí krizového opatření (dále též jen „krizové opatření č. 1201“) se zakazuje **„provoz a používání sportovišť ve vnitřních prostorech staveb ...“**[7] Pachatelem přestupku bude každá fyzická osoba, která svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu.[8] Přestupku se tak dopustí jednak osoba, která umožnila provoz fitness centra, ale také klienti fitness centra, kdy každému z nich lze uložit pokutu až do výše 20.000,- Kč.

Co se týče **právnických a podnikajících fyzických osob**, může se zdát překvapivé, že jim v krizovém zákoně není výslovně uložena povinnost dodržovat „obecné zákazy“ stanovené v krizových opatřeních na rozdíl od fyzických osob. Je však nepochybné, že vláda je oprávněna na základě krizového zákona omezit podnikatelskou činnost[9]. Tyto osoby mají podle krizového zákona povinnost podílet se na zpracování krizových plánů (na výzvu příslušného orgánu krizového řízení), dále mají povinnost plnit úkoly uložené jim příslušným orgánem krizového řízení (vyplývají-li z krizového plánu a v některých případech i ty, které jdou nad jeho rámec), mají povinnost poskytnout na výzvu věcné prostředky potřebné k řešení krizové situace a rovněž mají povinnost zdržet se činností zakázaných krizovými opatřeními nařízenými na základě ust. § 6 odst. 3 krizového zákona (jedná se však o specifické činnosti v oblasti platebních služeb, nikoliv zákazů obecného charakteru) [10]. Rovněž v ust. § 34a krizového zákona, v němž se stanovují přestupky právnických a podnikajících fyzických osob, se přestupek spočívající v nesplnění povinností vyplývajících z krizových opatření (s výjimkou již zmíněného ust. § 6 odst. 3 krizového zákona) **neuvádí**.

Právníké osoby a podnikající fyzické osoby provozující fitness centra sice neponesou dle krizového zákona odpovědnost za porušení zákazu jejich provozu, odpovědnost však bude ležet na každé fyzické osobě, ať již v pozici zaměstnance či člena statutárního orgánu, který provoz umožní. Na adresu zaměstnanců lze dodat, že nejsou povinni plnit pokyny nadřízených, které jsou v rozporu s právními předpisy.[11] Základním problémem, se kterým se bude muset přestupkový orgán potýkat, je určení oné fyzické osoby, která porušila zákaz provozu fitness centra. Bude se muset zamyslet nad tím, zda to byl odpovědný vedoucí zaměstnanec, či majitel sportoviště, který dal pokyn k otevření svým zaměstnancům, nebo zda jsou odpovědni oni zaměstnanci, kteří fitness centrum fyzicky zpřístupnili zákazníkům, nebo zda se jedná o jejich spolupachatelství. Postavení těchto osob jako organizátorů, návodců, či pomocníků je s ohledem na ust. § 13 odst. 4 zákona o přestupcích vyloučeno. Podle ust. § 13 odst. 4 zákona o přestupcích je taková osoba pachatelem jen tehdy, jednala-li úmyslně a stanovil-li zároveň odpovědnost za přestupek spáchaný ve formě účastenství zákon. Krizový zákon, který se bude aplikovat v daném případě, nicméně způsob spáchaní přestupku ve formě účastenství nepřipouští, a proto zaměstnanec, nejedná-li se o případ spolupachatelství, **ponese případnou odpovědnost za spáchaní přestupku sám**. Situace bude odlišná v případě posuzování odpovědnosti při porušení mimořádných opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví[12]. O těchto situacích pojednáváme v následující kapitole.

Sankce při porušení mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví

Podle ust. § 69 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví může při epidemii nebo v případě nebezpečí jejího vzniku příslušný orgán ochrany veřejného zdraví přistoupit k nařízení mimořádných opatření a pokud je to nezbytné, lze si rovněž vyžádat součinnost Policie České republiky k jejich realizaci. „*Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek. Osoby jsou povinny se mimořádnému opatření podřídit.*“[13]

Aktuálně platná mimořádná opatření vydalo Ministerstvo zdravotnictví[14]. Nevylučuje se však, aby pravidla byla upravena též lokálně, na úrovni jednotlivých krajských hygienických stanic,[15] a to v závislosti na epidemické situaci v daném regionu. Na všechna tato opatření se z hlediska jejich porušení vztahuje zákon o ochraně veřejného zdraví.

Jak deklaruje vláda České republiky v usnesení o vyhlášení nouzového stavu, dosavadně platná mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví nejsou vyhlášením nouzového stavu dotčena. Z hlediska odpovědnosti za přestupky je však nutné upozornit na to, že se některá mimořádná opatření nejen s nově vyhlášenými vládními krizovými opatřeními obsahově překrývají, ale v některých případech jejich aplikovatelnost nepřímo vylučují. V návaznosti na to dochází ke změně režimu projednávání přestupků, které buďto spadají do působnosti krizového zákona, anebo do působnosti zákona o ochraně veřejného zdraví.

Aktuálně platná mimořádná opatření[16] jsou nařízena v souladu s ust. § 68, § 69 odst. 1 písm. b), d) a i) a ust. § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví a týkají se následujících oblastí:

- nošení ochranných prostředků dýchacích cest,
- opatření při vstupu do České republiky,
- opatření v oblasti maloobchodu a služeb,
- opatření v sociální oblasti,
- opatření při antigenním testování a použití ochranných prostředků,
- opatření v oblasti zdravotnictví,
- doporučení pro úřady a
- opatření v oblasti vězeňské služby.

Podle ust. § 92n odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví platí, že se přestupku dopustí každá **fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba**, nesplní-li povinnost uloženou mimořádným opatřením vydaným k ochraně zdraví fyzických osob při epidemii, nebezpečí jejího vzniku nebo jiné mimořádné události. Horní hranice výše pokuty, kterou lze za takové porušení uložit, dosahuje podle ust. § 92n odst. 3 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví **3.000.000,- Kč**, a to bez ohledu na to, zda se jej dopustila fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba. Příslušným orgánem k projednání přestupků podle zákona o ochraně veřejného zdraví jsou v souladu s ust. § 93 odst. 1 **krajské hygienické stanice**[17].

Pakliže omezení podle písm. m) Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. října 2020, č.j. MZDR 20581/2020-12/MIN/KAN, spočívající v povinnosti provozovatelů dodržovat při provozu vnitřních sportovišť určitá pravidla, jako například průběžně dezinfikovat místa, kde se klienti vyskytují, zpřístupnit skříňky v šatnách vždy ob jednu, zajistit úklid každý den, zajistit dezinfekci vnitřku skříňek během dne a po skončení provozu a další[18], porovnáme s obsahem krizového opatření[19], které jsme citovali v předchozí kapitole, je zjevné, že přísnější povinnosti jsou ukládány na základě krizového opatření. To totiž stanovuje úplný zákaz provozu a používání vnitřních prostor fitness center, což působnost mimořádného opatření v rozsahu písm. m) vylučuje.

Nejen z ilustrovaného srovnání vyplývá, že krizová opatření vydávaná k řešení krizové situace[20] vymezují povinnosti osob zpravidla přísněji než opatření nařízená podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Mimořádná opatření jsou také z hlediska věcné působnosti širší a platí „do odvolání“, zatímco platnost vládních krizových opatření je zpravidla přesně časově vymezená. Může se proto jevit jako paradoxní, že výše pokuty, která hrozí v případě porušení mimořádného opatření, je znatelně vyšší, než pokuta za porušení opatření, které se pojí s vyhlášením nouzového stavu.

Vzhledem k tomu, že zákon o ochraně veřejného zdraví označuje za pachatele přestupku jak osoby fyzické, podnikající fyzické osoby, tak i osoby právnické, použijí se na přestupky spáchané v jeho

režimu běžná výkladová pravidla odvozená na základě zákona o přestupcích. Relevantní pro určení odpovědnosti subjektu za přestupek jsou zejména ust. § 13, § 20, § 22 a § 23 zákona o přestupcích. Z hlediska zavinění se v případě podnikajících fyzických osob a právnických osob jedná o **odpovědnost objektivní** (tzn. odpovědnost za výsledek, bez ohledu na zavinění); v případě fyzických osob je nutné jejich zavinění, byť postačuje zavinění formou **vědomé či nevědomé nedbalosti**.

Podle ust. § 20 odst. 1 zákona o přestupcích je pachatelem přestupku **právnická osoba** tehdy, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, pokud porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s ní nebo jednala-li ku prospěchu právnické osoby či v jejím zájmu. Taxativní výčet takových osob nalezneme v odstavci druhém a kromě zaměstnanců, kteří za právnickou osobu jednají v rámci plnění úkolů vyplývajících z jejich postavení, budou osobami, jejichž jednání je přičitatelné právnické osobě, též všechny fyzické osoby, které za právnickou osobu jednaly, jestliže právnická osoba výsledku takového jednání využila. Podle ust. § 22 zákona o přestupcích se podobná logika použije též ve vztahu k **podnikajícím fyzickým osobám**.^[21] Správněprávní odpovědnost tak v konečném důsledku ponese přímo právnická nebo podnikající fyzická osoba, byť by došlo k porušení povinnosti stanovené mimořádným opatřením v důsledku jednání (potažmo i opomenutí^[22]) fyzické osoby.

Z hlediska možného **spolupachatelství** se použije ust. § 11 odst. 2 zákona o přestupcích, které zní: „Byl-li přestupek spáchán společným jednáním dvou nebo více osob, z nichž alespoň jedna je právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, odpovídá každá z nich, jako by přestupek spáchala sama.“ Vyžaduje se tedy alespoň nepřímý úmysl, tzn. pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

Již v předchozí kapitole jsme se zabývali otázkou, kdo ponese odpovědnost za přestupek v situaci, pokud bude krizové nebo mimořádné opatření porušeno zaměstnancem, avšak učiní tak v důsledku **nezákonného pokynu uděleného zaměstnavatelem**. Takový pokyn není zaměstnanec povinen splnit, neboť povinnost zaměstnanců plnit pokyny nadřízených se podle ust. § 301 písm. a) zákoníku práce^[23] týká pouze takových pokynů, které jsou vydány v souladu s právními předpisy nadřízeným zaměstnancem, který je k tomu z pověření zaměstnavatele oprávněn. Pokud by ovšem zaměstnavatel ve svém zaměstnanci přece jen vzbudil rozhodnutí porušit mimořádné opatření, příp. mu to dokonce nařídil, avšak nejednalo by se přitom o spolupachatelství, nesl by za porušení krizového opatření odpovědnost jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec. Podle ust. § 20 odst. 7 zákona o přestupcích totiž platí, že odpovědností právnické osoby za přestupek není dotčena odpovědnost za přestupek fyzických osob a naopak. V případě podnikajících fyzických osob platí totéž obdobně (srov. ust. § 23 odst. 1 zákona o přestupcích).

Pokuta, která by zaměstnavateli, jako provozovateli fitness centra, mohla být uložena, je škodou ve smyslu ust. § 250 zákoníku práce. Podle tohoto ustanovení je zaměstnanec povinen nahradit zaměstnavateli škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním; nezůstává ovšem bez významu, pokud zaměstnanec jednal protiprávně na pokyn nadřízeného zaměstnance (resp. zaměstnavatele). V takovém případě totiž nelze protiprávní jednání zaměstnance považovat za jedinou příčinu vzniku škody, nýbrž příčinu vzniku škody je potřeba spatřovat zároveň v porušení povinností ze strany zaměstnavatele.^[24] Mělo by proto dojít k poměrnému omezení odpovědnosti zaměstnance za škodu z důvodu spoluodpovědnosti zaměstnavatele, a to podle ust. § 250 odst. 2 zákoníku práce.

Pokud by však zaměstnanec coby fyzická osoba fakticky způsobil, že byl zákaz provozu fitness centra porušen, respektive pokud by byl odpovědný za to, aby byl provoz fitness centra náležitě omezen,

nicméně sám svým zaviněným jednáním nebo opomenutím by dopustil, že tato povinnost byla v konečném důsledku porušena, odpovědnost by nesl vedle příslušného zaměstnance zároveň i zaměstnavatel (který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou). Pokud by totiž tento zaměstnavatel ve smyslu ust. § 21 odst. 1 neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, [\[25\]](#) pokutu, která mu může být v této souvislosti uložena, je rovněž možné považovat za škodu ve smyslu ust. § 250 zákoníku práce. V důsledku toho bude zaměstnanec podléhat povinnosti škodu zaměstnavateli nahradit, avšak s přihlédnutím k pravidlům poměrného omezení odpovědnosti podle odst. 2.

Pro úplnost dodáváme, že z hlediska povinnosti zaměstnavatele prokázat zavinění (ve smyslu ust. § 250 odst. 3 zákoníku práce) by se vzhledem k postavení zaměstnance a aktuální situaci v souvislosti s pandemií koronaviru mělo na straně zaměstnance vždy jednat minimálně o zavinění z nevědomé nedbalosti. Na zavinění zaměstnance lze tedy usuzovat přímo na základě těchto okolností.

Současná praxe projednávání přestupků postihujících porušení opatření v době koronavirové pandemie

Množství přestupků, které jsou v souvislosti s přijetím opatření na zmírnění koronavirové pandemie páčány, je poměrně vysoké [\[26\]](#), v méně závažných případech se však policisté alespoň na počátku zavedení krizových opatření snažili vyřešit vzniklé situace domluvou a působit tak na občany především preventivně. Z prohlášení některých mluvčích krajských ředitelství Policie České republiky nicméně vyplývá, že kdo nebude vyhlášená opatření opakovaně respektovat, vystavuje se reálnému nebezpečí postihu. Prostředků, jaké může policie využít k tomu, aby občany donutila k dodržování pravidel, je celá řada.

Vedle výzvy, resp. příkazu, mohou policisté ve vztahu k takovým osobám přikročit k přímému vynucení splnění konkrétních povinností hrozbou, či dokonce použitím donucovacích prostředků. Policisté mohou osoby z určitých prostor rovněž vykázat a v krajním případě jsou oprávněni osoby porušující opatření zajistit a buďto je slovně vyzvat, aby je následovaly na policejní služebnu, nebo použít pouta a umístit takové osoby do policejní cely.

Vstupovat do obydlí nebo jiných prostor, jakož i do živnostenských provozoven, jsou policisté oprávněni na základě zákona č. [273/2008](#) Sb., o Policii České republiky (dále též jen „zákon o PČR“), a to konkrétně podle ust. § 40 a § 41. Vstup do živnostenských provozoven je umožněn tehdy, lze-li se důvodně domnívat, že se zde zdržují fyzické osoby, a to za podmínky, že policisté plní konkrétní úkol v rámci své působnosti spočívající například v ochraně veřejného pořádku za účelem prevence páčání přestupků a trestných činů. Vstup je možný bez ohledu na to, zda se zde koná akce veřejně přístupná, či zda se jedná o akci soukromou.

Za obydlí se považují jakékoliv prostory, kde fakticky žijí fyzické osoby, a to například včetně zahrad, garáží, rekreačních chat a chalup, zahradních domků, ale též včetně hotelových pokojů, pakliže slouží k trvalejšímu bydlení. Souhlas uživatele ke vstupu policisty se nevyžaduje, nicméně samotný vstup je přípustný jen tehdy, je-li to nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti. Lze očekávat, že police bude vstupovat do obydlí jen v krajních případech za účelem odvrácení bezprostředně hrozícího nebezpečí.

V této souvislosti je dále nezbytné zdůraznit, že neuposlechnutí výzvy policisty je podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích [\[27\]](#) kvalifikováno jako přestupek proti veřejnému pořádku [\[28\]](#), za který lze fyzické osobě uložit pokutu až do výše 10.000,- Kč [\[29\]](#), a to souběžně s pokutou za porušení povinnosti stanovené příslušným opatřením.

Zatímco přestupky proti veřejnému pořádku mohou být podle ust. § 91 odst. 2 písm. a) a e) zákona o přestupcích projednány příkazem na místě, přestupky podle krizového zákona a zákona o ochraně veřejného zdraví řešeny být v příkazním řízení nemohou. Policejní orgán, který není věcně příslušným orgánem k projednání těchto přestupků, podléhá tudíž oznamovací povinnosti věcně příslušnému správnímu orgánu postupem podle ust. § 73 zákona o přestupcích. Orgán policie nicméně může na základě žádosti příslušného správního orgánu provést úkony potřebné k prošetření a projednání konkrétního přestupku.[\[30\]](#)

Pokuta příkazem na místě může být pachateli za podmínek podle ust. § 91 odst. 1 zákona o přestupcích uložena teoreticky též věcně příslušným správním orgánem, tj. krajskou hygienickou stanicí nebo obecním úřadem obce s rozšířenou působností; výše pokuty však v takovém řízení nesmí přesáhnout 10.000,- Kč a například obviněnému mladistvému lze příkazem na místě uložit pokutu nejvýše 2.500,- Kč.

Podle oficiálních zpráv zveřejněných některými krajskými ředitelstvími policie ČR byla již řada přestupků předána správním orgánům na dotčených úsecích státní správy ke správnímu řízení; otázkou však je, nakolik bude porušení některých specificky stanovených pravidel v přestupkovém řízení eventuálně možné dokázat. Nakonec v případě, že správní orgány shledají u projednávaného deliktu naplnění znaků skutkové podstaty některého z trestných činů, předají věc orgánu činnému v trestním řízení; o trestněprávní odpovědnosti pachatelů v době pandemie budeme nicméně podrobně pojednávat v příští části tohoto seriálu.

JUDr. Tomáš Pokorný,
advokát

Mgr. Šárka Krejčíčková,
advokátní koncipientka

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ VYCH & PARTNERS

[Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o.](#)

Lazarská 11/6
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 517 466

Fax: +420 222 517 478

e-mail: office@ak-vych.cz

[1] Nevěnujeme se však otázkám odpovědnosti podle zákona o ochraně státních hranic a blíže se nezaměřujeme ani na protiprávnost porušení nařízené karantény.

[2] Jednotlivá opatření jsou přijata v souladu s ust. § 5 písm. a) až e) a ust. § 6 zákona č. [240/2000](#) Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

[3] zákon č. [240/2000](#) Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

[4] Informace obsažené v tomto článku jsou právně relevantní k 23. 11. 2020.

[5] Vzhledem k tomu, že příslušnost k projednání přestupků není krizovým zákonem přímo stanovena, uplatní se v tomto případě ust. § 60 odst. 1 zákona č. [250/2016](#) Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

[6] zákon č. [250/2016](#) Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

[7] Usnesení vlády České republiky ze dne 20. listopadu 2020 č. 1201, o přijetí krizového opatření, k dispozici >>>[zde](#).

[8] Viz ust. § 13 odst. 1 zákona o přestupcích

[9] Viz ustan. § 5 písm. e) krizového zákona.

[10] Jedná se například o zákaz nabývání peněžních prostředků v cizí měně, zákaz provádění plateb z České republiky do zahraničí, zákaz ukládání peněžních prostředků na účty v zahraničí, apod.

[11] Podle ust. § 301 písm. a) zákona č. [262/2006](#) Sb., zákoníku práce, platí: „Zaměstnanci jsou povinni pracovat řádně podle svých sil, znalostí a schopností, plnit pokyny nadřízených vydané v souladu s právními předpisy a spolupracovat s ostatními zaměstnanci.“

[12] Zákon č. [258/2000](#) Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále též jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“).

[13] Ust. § 69 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví.

[14] Podle ust. § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví.

[15]V souladu s ust. § 82 odst. 2 písm. m) zákona o ochraně veřejného zdraví.

[16]Informace obsažené v tomto článku jsou právně relevantní k 23. 11. 2020.

[17]Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra rovněž projednávají přestupky podle zákona o ochraně veřejného zdraví, nicméně pouze ty, které spadají do jejich působnosti podle ust. § 83 zákona o ochraně veřejného zdraví.

[18]Úplné znění písm. m) Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. října 2020, č.j. MZDR 20581/2020-12/MIN/KAN, zní: „S účinností ode dne 5. října 2020 od 0:00 hod. do odvolání tohoto mimořádného opatření se omezuje provoz vnitřních sportovišť a souvisejících vnitřních prostor venkovních sportovišť tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- doporučuje se zajistit dezinfekci strojů a dalšího cvičebního nářadí a pomůcek po použití každým klientem,
- průběžně dezinfikovat místa, kde se klienti vyskytují,
- zajistit dezinfekci rukou pro personál i klienty,
- klienti provedou povinnou dezinfekci rukou před zahájením a po celkovém ukončení cvičení,
- upravit časový harmonogram tak, aby mezi jednotlivými lekcemi proběhl úklid, vyvětrání a dezinfekce prostor,
- zajistit co největší rozptýlení osob v šatnách, obsazovat vzdálené konce nebo skříňky zpřístupnit ob jednu skříňku,
- zajistit možnost dezinfekce rukou v šatně,
- průběžně dekontaminovat místa, kudy klienti prochází (pravidelný úklid a dezinfekce).
- zajistit úklid každý den a dezinfekci vnitřku skříněk během dne a po skončení provozu,
- instruovat zákazníky, aby omezili čas strávený v šatně na nezbytné minimum.“

[19]Usnesení vlády České republiky ze dne 30. října 2020 č. 1116, o přijetí krizového opatření.

[20]Podle ust. § 5 a § 6 krizového zákona.

[21] Podnikající fyzické osoby jsou pachateli přestupků tehdy, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo při jejich podnikání nebo v přímé souvislosti s ním a jednalo-li se přitom o porušení právní povinnosti uložené podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě.

[22]Podle ust. § 10 zákona o přestupcích se jednáním se pro účely tohoto zákona rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen podle jiného právního předpisu nebo úředního rozhodnutí, v důsledku dobrovolného převzetí povinnosti konat nebo vyplývala-li jeho zvláštní povinnost z jeho předchozího ohrožujícího jednání nebo k němuž byl z jiného důvodu podle okolností a svých poměrů povinen.

[23] Podle ust. § 301 písm. a) zákona č. [262/2006](#) Sb., zákoníku práce, platí: „Zaměstnanci jsou povinni pracovat řádně podle svých sil, znalostí a schopností, plnit pokyny nadřízených vydané v souladu s právními předpisy a spolupracovat s ostatními zaměstnanci.“

[24] Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 9. 2018, sp. zn. 21 Cdo 3157/2017.

[25] Rovněž například v kontextu ust. § 21 odst. 2 zákona o přestupcích.

[26] Například podle informací zveřejněných dne 15. 10. 2020 na www.denik.cz, které byly poskytnuty Danou Čírtkovou, mluvčí Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, provedli strážníci za jeden operační den na území Kraje Vysočina 777 kontrol a zjistili při nich hned 80 porušení mimořádných nebo krizových opatření. Viz: >>> [zde](#).

[27] Ve spojení s ust. § 114 zákona o PČR, podle kterého je každý povinen bez zbytečného odkladu uposlechnout výzvy, pokynu nebo žádosti policie nebo policisty. Nelze-li účelu výzvy, pokynu nebo žádosti dosáhnout pro odpor osoby, je policista oprávněn tento odpor překonat. Obdobně též ust. § 7 odst. 4 a 5 zákona č. [553/1991](#) Sb., České národní rady o obecní policii.

[28] Ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. [251/2016](#) Sb., o některých přestupcích (dále též jen „zákon o některých přestupcích“), zní: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci.“

[29] Podle ust. § 5 odst. 3 písm. b) zákona o některých přestupcích.

[30] Viz ust. § 75 zákona o přestupcích.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)